Reginaldus Corbett me p

PSALMI SEV PRECATIONES EX VARIIS SCRIPTURAE LOCIS COLLECTAE.

ANNO. 1544.

✠ LIBER · WILLIELMI · GASKELL · CLERICI ·

293.

Remarkably fine Copy
of this rare Book.

W. Maskell.

wmf/wm

PSALMVS PRIMVS AD IMPETRANDAM remiſsionem peccatorum.

DOMINATOR domine deus omnipotens, magne et terribilis, qui cœlum, terram, mare, et omnia quę in eis ſunt, verbo tuo feciſti.

Cuius potentia irreſiſtibilis, et miſericordia ſuper omnia opera tua.

In ditione tua vniuerſa ſunt poſita, anima omnis viuentis, et ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu misereris cui volueris, & clemens es in quem tibi placuerit.

Consilium tuum in sempiternum persistet, & omnis tua voluntas fiet.

Tua est potentia et imperium & gloria, qui es super omnia, & per omnia, & in omnibus nobis.

Pater misericordiarũ & deus omnis gratiæ, pacisq;, ac consolationis, qui non vis mortẽ impii, nec delectaris in perditionibus animarum.

O DEVS misericordiarum, qui propter maximam charitatem tuam, qua dilexisti nos,

etiam cũ inimici tui eſſemus, unigenitum filium tuum IESVM Chriſtum miſiſti in hũc mundum, vt omnis qui credit in eum, non pereat, ſed habeat vitam æternam.

Miſerere mei, miſerere mei ſecundum magnam miſericordiam tuam.

Et ſecũdum multitudinem miſerationũ tuarum dele trãſgreſsiones meas.

Laua me deus ſancte ab iniquitate mea, & ab immunditiis meis purga me.

Scelera enim mea agnoſco domine, & iniuſtitias meas cõtra me pronuncio.

Confiteor aduersum me impietatem cordis mei, nã erga te cor perfidum habui ac rebelle.

Filius infidelis et exaspe-rans, prouocaui te in vanitatibus meis.

Pater sancte peccaui in cœlum et coram te, neq; iam sum dignus vocari filius tuus.

Quoniam irritaui iram tuam in multitudine iniquitatis meę et non meditatus sum in omnibus iustitiis tuis.

Reuersus sum à viis tuis, vt facerem malum in conspectu tuo: impiè egi, et iniquè me gessi, relinquens mandata tua, et detrahens correctioni tuę.

Auerti me, & non custodiui fœdus tuum, ambulaui in via non bona post cogitationes meas, eligẽs ea quę tu noluisti.

Non te metui domine deus omnipotens, neq; uultum tuũ reueritus sum, inobediens fui, & ceruicem meam induraui.

Frons meretricis facta est mihi, nescio erubescere, ecce loquor ad te, sed facio male magis ac magis.

Deserui bonum, retrorsum abii, non posui spem in te deo factore meo, sed aliunde præsidium et securitatem parans.

Araui impietatem, iniquitatem messui, comedi fructum

mendacii, quia confisus sum in via mea.

Proieci legem tuam post tergum, non attendens mandato tuo, nec recedens à studiis meis prauis.

Nō dedi cor, vt reuerterem ad semitas tuas, te enim agnoscere omisi, at impegi propter iniquitatem meam.

Non sum reuersus ad te in toto corde meo vsq; in hunc diem, sed mendaciter, & quemadmodum fidem frangit mulier viro suo, sic fidem fregi tibi o domine DEVS.

Abominabilia enim feci, & malorum nihil me pœnituit,

de

de malo ad malum transiens post concupiscentias cordis mei prauas.

Tu scis omnia domine, quomodo irritaui te in adinuentionibus meis malis, & vniuersa mea delicta à te non sunt abscondita.

Exosam habui disciplinã tuam, & sermones tuos proieci retrorsum.

De malitia mea pœnitentiam non egi, sed præualui in varitate multa.

In corde meo non fuit veritas, & iniustitiã operatæ sunt manus meę.

Loquutus sum iniquitatem,

& dolos parturiui, meditatus ſum cum corde meo verba mendacii, & conſumpta eſt in viis meis veritas.

Aſſueſeci linguam meam loqui vanitates, perficiens voluntatem carnis & cogitationum, ſtudia, & adinuentiones meæ contra te domine deus, & ſic prouocaui oculos maieſtatis tuæ.

Vidiſti hæc omnia Domine, & tacuiſti, ſed malum fuit in oculis tuis, & non placuit tibi.

In indignatione tua repudiaſti me, & diuiſus es à me iam multis diebus.

Tradidiſti me in deſideria cordis mei, vt ea facerem quæ non conueniunt.

Væ mihi, quòd receſsi à te multa mihi calamitas, quoniam flagitioſe vitam duxi.

Væ mihi deſertori, vt facerem conſilia, et non ex te, et perficerem cogitationes, ſed non ex ſpiritu tuo: propterea congregationes peccati ſuper peccatum in me auctæ ſunt.

Quotidie ignominia mea mihi ob oculos, et pudor faciem meam obtegit.

Et tu domine deus, quare obliuiſceris mei, et tam diu continues miſericordiã tuam à me?

Suſcipe cauſam meam poſt longam iram tuã, miſericors enim es, ne iraſcaris obſecro imperpetuum.

Ne repellas contritum & humiliatum, miſerum & abiectũ, qui nomen tuum ſuppliciter inuocat.

Reuertere aliquantulum domine deus, & exorabilis eſto ſuper ſceleribus meis.

Ne facias mihi iuxta peccata mea, & ſecundum iniquitates meas ne reddas mihi.

Ne oſtendas potentiam tuam in miſerum, nec eum, cui nulla eſt virtus, tam durè perſequaris.

Veniant preces meæ ante vultum tuum, & iuxta promissa tua recipias me in gratiam tuam.

Tuus enim ego sum pater iuste, quem precioso suo sanguine redemit vnicus tibi natus.

Et iam obhominatur anima mea vitam meam, et te iudicem omnium veniam peto.

Humilio me sub potenti tua manu, quoniam cum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis.

Et ego peccatorem me confiteor, obsecrans te domine

deus omnipotens pro bonitate tua vt facias mecum iuxta magnam miſericordiam tuam.

Confundor et erubeſco leuare faciem meam ad te, quoniam delicta mea aſcenderunt in conſpectum tuum.

In te, in te pater peccaui, et quod malum eſt in oculis tuis admiſi, multa ſiquidem eſt iniquitas mea coram te. Profectò in te præuaricatus ſum ab incunabilis meis vſq; in hunc diem, iugiter faciens malũ ab vberibus matris meæ.

En ego in iniquitate genitus ſum, et peccato inquinatum enixa eſt me mater mea.

Gra-

Granum enim ſeminis mali ſeritur in corde meo, & ab eo quantum impietatis pullulauerit vſque ad hunc diem, tu noſcis domine.

Tranſgreſsiones meæ mecum ſunt, & huc vſq; fero obprobrium adoleſcentiæ meæ.

Ecce domine, ſub peccato venundatus ſum, et non inuenio in carne mea bonum.

Siquidem quod volo bonum, illud non ago: ſed quod odio mihi eſt malum, id facio.

Cuncta cogitatio cordis mei appoſita eſt ad malum omni tempore ab adoleſcentia mea.

Et quare morior in peccatis meis

meis domine DEVS omnipotens? quum tibi non ſit voluntas, vt moriatur impius, tantũ vt reuertatur & viuat.

Tu enim bonus es, & propitiabilis, qui etiam indignos ſaluas, iuxta magnam miſericordiam tuam,

Quanquã enim inſuſtentabilis ſit ira ſuper peccatores cõminationis tuæ, immenſa tamen & imperueſtigabilis miſericordia promiſsionis tuæ.

Tu feciſti miſericordiam in millibus à retro temporibus, quo magnum redderes nomẽ tuum, quemadmodum etiam nunc permanet.

Pa-

Patres antiqui in anguſtiis ſuis ad te clamauerunt, et tu liberaſti eos, in te ſperauerunt, et non ſunt confuſi:

Cũ non haberent vltra quod agerent, hoc ſolum reſtabat, vt oculos ſuos ad te dirigerent.

Saluaſti eos propter nomen tuum, vt oſtenderes in eis fortitudinem tuam.

Multis vicibus prouocabant te iniquitatibus ſuis, et ad iracundiam concitauerunt bonitatem tuam.

At tu quũ tribulationem eorũ, et eos tibi ſupplices vidiſſes, Recordatus pacti tui, ſtatim miſertus es eis iuxta multitu-

dinem miſerationum tuarum.

Miſerere mei, miſerere mei, o domine deus omnipotens, nam miſer et infelix ego ſum, ſana me obſecro, quem percuſſiſti propter iniquitatem meã.

Anima mea vehementer turbata eſt; et tu domine quouſq; non reſpicies?

Quouſq; reprobabis orationem ad te vociferantis? an ne imperpetuum? quouſq; auertes faciem tuam à me?

Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ domine, quas firmaſti in veritate tua.

Num iam deſines miſererĩ deus? aut reprimes per irã bonita-

nitatem tuam?

Num proiecisti in æternum, vt nunqã post hac sis placidus? Et manus tua nõ est inualida, quin iuuare potest, nec grauatæ aures tuæ, vt audire renuant.

Quamdiu voluam cogitationes amaras cum animo meo? quanto tẽpore dolor cor meum torquebit?

Quousq; tandem superabit me inimicus meus? respice, et exaudi me o domine deus.

Illumina oculos meos, diutius enim obdormiui, morte, et præualuerunt aduersum me iniquitates meæ.

Reuertere domine, reuertere,

 vt

vt eripias animam meam, et ſaluum me facias propter magnam miſericordiam tuam.

Ecce nũc tempus acceptabile, ecce nunc dies ſalutis et gratię.

In morte quænã erit memoria tui? aut in inferno quis confitebitur tibi?

Viuens viuens ipſe te laudabit, et notam faciet miſericordiam tuam.

Domine in ira tua ne arguas me, neque in furore tuo vltionem de me ſumas.

Ne iacias ad me tela tua, neq; aggraues ſuper me manũ tuam.

Iram tuam diutius tuli, et de calice furoris tui plus ſatis bibi.

Non

Non eſt ſanitas in carne à facie ire tuę, nulla mihi pax à facie peccatorum meorum.

Iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, et velut põdus immane quotidie me premunt.

Fœtorem exhalãt cicatrices meę propter ſtultitiam meam.

Miſer ſum, et abiectus à facie tua, õni die merens ingredior.

Anima mea plena eſt immũditiis, et ĩ me toto nihil eſt ſanũ.

Hinc fit vt inimici mei crudelius me perſequantur, obrugio præ magnitudine doloris mei.

Cor meum in me fluctuabũdum eſt, et fortitudo mea à me

recessit.
Domine notum est tibi desiderium meũ, et necessitas mea te minime latet.

Propitius esto peccatis meis propter temetipsum o domine deus omnipotẽs,& scelera mea coram te deleãtur,nam secũdum bonitatem tuã promisisti pœnitentiam remissionis peccatorum.

Propter gloriam nominis tui domine miserere mei, et solue tuam erga me indignationem, et tũ vere iustus agnosceris in verbis tuis, et vinces quum de te iudicabitur.

Siquidem per hoc annunciabi ur

bitur immensa tua gratia, cum misertus fueris eorum,qui non habent vnde glorientur in conspectu tuo.

Et bonitatem tuam discent omnes habitatores terræ, quum benefeceris nobis propter nomen magnũ tuum, et non secundum vias nostras malas,neq; iuxta scelera nostra praua.

Profecto domine deus, si nõ multiplicaueris misericordias tuas erga nos,non viuificabitur seculum, cum iis qui habitãt in eo,et si nõ donaueris de bonitate tua, quomodo erigãtur illi, qui iniquitatem fecerunt,de peccatis suis?

PSALMVS.

Miſerere mei, miſerere mei o pater bone, et noli diutius mecum iraſci propter nomen magnum tuum.

Et propter nomen ſancti filii tui IESV, quem miſiſti propitiationem pro peccatis nóſtris per fidem in ſanguine ſuo, propitius eſto mihi peccatori.

Ecce pater ſācte, ecce puerum tuum, quē elegiſti, en dilectum tibi filiolum, in quo bene cō-placitum eſt animæ tuæ, ponēs ſpiritum tuū ſup eum, et mittens eum ut euangelizaret pauperibus, vt ſanaret cōtritos, vt conſolaretur omnes lugentes, et prędicaret captiuis indulgē-

tiam

tiam, et cęcis visum.

Ecce paruulum tuum, qui natus est nobis, ecce filium tuum, qui datus est nobis, cui etiā non pepercisti, sed pro omnibus ad mortem tradidisti oblationem et hostiā in odorem suauitatis.

Vere languores nostros ipse in corpore suo tulit, et dolores nostros ipse portauit.

Infirmatus est propter peccata nostra, et vulneratus propter scelera nostra.

Disciplina pacis nostræ irruit super eum, et liuore suo vulnera nostra sanata sunt.

Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisq; in uiam suā

declinauit, et tu domine posui-
sti in eo iniquitates omniũ no-
strum, percutiens ipsum prop-
ter scelera populi tui.

Corpus suum dedit percuti-
entibus, et genas vellentibus,
faciem suam non auertit ab in-
crepantibus et conspuentibus
in eum.

In dilectione et misericordia
sua perditos redemit, pacifi-
cans per sanguinem crucis suę,
quæ in cœlis, et quæ in terris
sunt omnia.

Tradidit in mortem animam
suam, et pro transgressoribus
preces effudit.

Respice clementissime pater

quiſnam ille qui paſſus eſt, et reminiſcere obſecro pro quibus paſſus eſt.

Hic eſt enim innocens ille, quem (quum eſſemus peccatores) pro nobis ad mortem dediſti : nũ non multo magis iuſtificati nunc in ſanguine ipſius ſalui erimus ab ira per ipſum?

Si recõciliati tibi ſumus (quũ adhuc inimici eſſemus) per mortem filii tui, an non multo magis recõciliati, ſalui erimus in vita ipſius?

Ecce agnum immaculatũ qui peccata mundi tollit, cuius precioſo ſãguine redempti ſumus de iniquitatibus noſtris.

Ecce mitiſsimũ innocentem, qui tanquàm ouis ad occiſionẽ ductus eſt, et dum male tractaretur, os ſuum non aperuit.

Ecce vnicũ tibi natum, quem etſi ex omnipotẽte virtute tua genuiſti, meę tamen infirmitatis participem fieri voluiſti.

Qui cum in forma dei eſſet, nec rapinã arbitratus eſſe ſe equalẽ deo, ſemetipſũ exinaniuit, formã ſerui accipiens: et in ſimilitudine carnis peccati veniens, dãnauit peccatum in carne: humiliãs ſemetipſum tibi pater vſq; ad mortẽ crucis, illicq; chirographũ, quod aduerſũ nos erat decreti, delebat, et tol-

lens

lēs de medio ſuffixit illud cruci, in qua expoliās prĩcipatus et poteſtates traduxit cōfidēter, palā triūphās eos ĩ ſemet ipſo.

Reduc domine deus oculos tuæ maieſtatis ſuper opus ineffabilis pietatis.

Intuere dulcem tuum natum toto corpore extenſum.

Obluſtra partes omnes a uertice capitis vſq; ad plantā pedis, et non inuenietur dolor ſicut dolor illius.

Attende pie pater dilecti tibi filioli caput venerādū, horridis circumſeptum ſpinis, diuinum vultum viuo vndique ſpargens cruore.

En

En impube flagellatur corpus, nudũ tunditur pectus, perfoditur cruentum latus, anhelãs cor obpalpitat, extẽsi stringuntur nerui, decora languent lumina, regia pallent ora, melliflua exestuat lingua, interna arescunt viscera, liuida rigent brachia, ossa diuelluntur solida, speciosa debilitantur crura, pedes immaculatos vnda purpurei sanguinis eluit.

Aspice mitissime conditor charissimæ prolis humanitatẽ, et miserere super infirmi figmenti tui debilitatem.

Specta gloriose genitor grãtissimæ prolis lacerata membra,

bra, & memorare obſecro quã-
tula eſt mea ſubſtantia.

Conſpicare dei hominis pœ-
nam, & relaxa conditi hominis
miſeriam.

Vide redemptoris ſupplici-
um, et redempti dimitte de-
lictum.

Vi am ſceleratam procul à me
pelle, et doce me per ſpiritum
tuum ſanctum viam veritatis
eligere.

Obſecro te o rex ſanctorum
per hunc ſanctũ ſanctorũ, per
hunc redemptorem meum, vt
reducas me in viam rectã, quò
ei valeam ſpiritu vniri, qui mea

non abhorruit carne veſtiri.

Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, facq; odio me habere omnes vias iniquitatis.

Ablue à malitia cor meũ, et ab occultis malis munda me.

Expia me o pater ſancte, per ſanguinem teſtamenti æterni, filii tui dilecti, qui dilexit nos, et lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo, et redemit ab omni iniquitate.

Purifica cor meum per ſanctificationẽ ſpiritus tui, et aſperſionem ſanguinis filii tui ab omni immundicia peccati, et conſcientia mala.

Deus omnipotens propitius

ſto mihi peccatori, propter nomen magnum tuum, & iniquitatum mearum ne memor ſis amplius.

Quoniam deus es tu, bonus & miſericors, ac patiens erga nos, nolens aliquos perire, ſed omnes ad pœnitẽtiam reuerti.

Fac me redire domine deus de viis meis malis, & à cogitationibus meis prauis.

Peccatorũ adoleſcentiæ meæ & ſcelerum meorũ ne ſis memor: ſecundum miſericordiã tuam memor eſto mei tu, propter bonitatem tuam domine.

Ne ponas vultum tuum aduerſum me in malum, quoniã

nullus eſt, qui audet pro me teſtimonium dicere.

Nec ineas iudicium cum ſeruo tuo, te enim accuſatore nunquam abſoluar.

Etenim ſi iniquitates attendas domine, domine quis non cadet in conſpectu tuo? Hoc pro certo eſt, quod coram te nemo uiuēs iuſtificabitur. cū aduerſus angelos tuos peruerſi quid reperiſti.

Quanto magis in homine, qui eſt abominatio et fœtor, et domum inhabitet luteam, et bibit ſicut aquas iniquitatem?

Quis purus à ſorde ex iis qui omnes polluti ſūt? ne vnus quidem

dem, etiãſi vnius diei fuerit vita eius ſuper terram, & numerabiles menſes illius.

In veritate nemo de genitis eſt, qui non impie geſsit, nec quiſquam iuſtus in terra, qui bonum facit, et non peccat.

Sed quoniã tecũ eſt ꝓpitiatio, quũ mitis ſis, ſpes mea in te domine deus, cui fidit anima mea.

Anima mea te expectat, quoniam tecum eſt miſericordia, & copioſa apud te redemptio.

Hoc enim certiſsime ſcio, ꝙ non repelles in ſempiternum, ſed tu ipſe qui abieceris, rurſũ miſereberis ſecundũ multitudinem miſerationum tuarum.

Pius et clemens es tu domine deus,& nō auertes faciem tuā à nobis,si reuersi fuerimus ad te.

Tu enim deus noster suauis, et verus, et patiens, et in misericordia disponens omnia.

Exuberant fontes bonitatis tuę, et gratia tua nunq̃ deficit.

Vniuersę vię tuę misericordia & veritas, fœdus tuū, et testimonia tua exquirentibus.

Quam mitis est parēs in pueros suos,tam mitis tu domine erga timentes te, et pro abundantia misericodiæ tuę indulges infirmitatibus nostris.

Agnoscis figmentum tuum, recordaris quales simus, memor

mores, quod caro sumus, et nullius firmitatis.

Non oblitus es quod mundus hic repletur iniustitia et impietate, et totus in maligno positus est.

Attamen tu misericors es et plenus gratię, propitius ac pœnitēs super malitiā hominum.

Miserere mei, o domine deus salutis meę propter gloriā nominis tui, et libera me, et propitius esto peccatis meis propter nomen tuum.

Pater iuste, ne attendas multitudinem iniquitatum mearū, sed respice faciem IESV filii tui sancti, qui peccatū non fecit

cit et peccata noſtra pertulit in corpore ſuo ſuper lignū crucis.

Auerte faciem tuam à peccatis meis, et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me deus, et ſpiritum rectum innoua intra me.

Ne proiicias me à facie tua, & ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lętitiam de ſalute mea, et ſpiritu potenti confirma me.

Emollias cor meū domine deus, vt reuertar ad ſemitas tuas: nā in erroris via diutius erraui.

Conuerte me ad te, et con-

uertar: tu enim fictor meus es, ego vero lutum et opus manuum tuarum.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à seruo tuo.

Adiutor esto mihi, ne deseras me, neq; despicias me o domine deus meus et salus mea.

AMEN.

PSALMVS SECVNDVS PRO PECCATORUM remissione.

ORTISSIME DEVS spirituum & vniuersæ carnis, cuius iudicia in scrutabilia sũt,

et ſapientia profunda.

Exaudi preces ſerui tui, et ne repellas obſecrationes figmenti tui.

Etenim donec vixero loquar ad te, et non ſilebo dum ſpiritus hos reget artus.

Ad te animam meam conuerto, ad te oculos meos dirigo.

Auertatur obſecro ira tua à me, & da, vt inueniam gratiam coram oculis tuis.

Secundum magnitudinē miſericordiæ tuæ remitte vniuerſa peccata mea.

Ab omnibus ſceleribus meis eripe me, & ſana animam meā quæ in te peccauit, liberum me

fac à reatu trāſgreſsionis meę: nam iniquitatem meam agnoſco, et pro peccatis meis pœnitentiam ago.

Deſerui viam tuam, & mandata tua intelligens, omnia feci contraria.

Irritum feci pactum, quod tecum inieram: & legem tuam ſeruare nolui.

Vere peccaui in te domine Deus, et vſq; in præſentem diē macula ſceleris mei permanet mecum.

Dereliqui te deum factorem meū, receſsi à te ſaluatore meo, et ſicut taurus recalcitrās iugo ſuo rebellis fui tibi.

Cor meum erga te induraui, & ceruicem meam post peccata superbe erexi.

Confisus sum in mendacio, præ dolo te agnoscere nolui, sed sequebar prauitates cordis mei.

Arrogantia mea me decepit, et audacia cordis mei in deuia me perduxit.

Consilia et cogitationes meę fecerunt hęc mihi: hæc est malicia & rebellio, quæ corda hominum possidet.

Depellitur à tranquillitate anima mea, et bonorũ obliuio me conuoluit.

Aggrauatum est iugum transgressi-

gressionũ mearum, eleuatum est et implexum collo meo.

Tu loquutus es mihi, audire nolui: tu vocasti me, non respõdi, non credidi verbis tuis, nec sustinui consilium tuum.

Verbum tuum neglexi, & nõ posui cor in sermonibus tuis.

Percussisti me, at causam agnoscere nolui emẽdauisti me, sed disciplinam recipere nolui.

Non recordatus sum in corde meo, quod omnis malitiæ meæ esses memor.

Ore meo et labiis meis glorificaui te, sed cor meum longe fuit à te.

Occultaui sicut Adam scelus

meum, vt abſconderem in oc-
cultis iniquitatem meam.

Os tuum non interrogaui, et
nolui ſequi legem tuam.

Peccaui coram oculis tuis, et
propterea inſtabilis facta eſt a-
nima mea.

Te enim deſerui fontem a-
quarum perennium, vt effode-
rem mihi conculcatos puteos
et lutoſos, qui nō habēt aquas.

Et in omnibus iis non ſum re-
uerſus ad te, neq; faciem tuam
precatus ſum, vt recederem à
viis meis prauis.

Vide domine, et intuere q̃
vilis factus ſim, periit à me o-
mnis decor meus, vt te iã pror-

ſus aſpicere non auſim.

Et nulla fuit cauſa, vt te deſererem, et uanus uana ſectarer.

Domine miſerere mei, et exaudi preces meas, quoniam tu es deus meus, et nō eſt abſq; te ſaluator.

Auertatur furor tuus à me, nec me deuaſtes propter peccata adoleſcentiæ meæ.

Peto obſecrans te domine, remitte mihi, remitte mihi, propter magnā miſericordiā tuā.

Domiue deus exercituum ſi decreueris ſaluare, quis poterit reſiſtere? ſi extenderis manum tuam, quis te auertet?

Tu enim inſtar figuli potes

mihi

mihi facere: ecce ego in manu tua, perinde atq; lutum in manu fictoris.

Corrige me domine, sed in misericordia, non in ira tua, ne me in nihilum redigas, vt intelligam et cognoscã, quàm perniciosum sit atq; noxium deserere te dominum deum meum et timorem tuũ à me repellere.

Nullus est qui potest sanare me, neq; medicari plagę meę: nemo qui liberet me præter te domine, qui vulnera infers, et sanas, percutis et curas.

Perditio mihi ex meipso, tantummodo in te auxilium meũ et salus mea.

Tibi

Tibi enim nullus ſimilis eſt, magnus es tu, et magnum eſt nomen fortitudinis tuæ.

Conuerte me domine ad te, & cõuertar: aufer à me cor malignum, vt faciat in me lex tua fructum.

Memor eſto mei propter bonitatem tuam domine, & amorem tuum erga me integrum.

Eheu domine DEVS: en tu es qui feciſti cœlum et terram virtute tua magna, et brachio extẽto, et nihil eſt tibi difficile.

Tu es deus ille magnus et fortis, cui nomen eſt dominus exercituũ, magnus et admirabilis in conſilio tuo.

Ipſe enim es, qui ſimul atq; verbum protuleris, cuncta fiũt, quum tu præceperis, conſtant res, & verbum tuum non reuertitur ad te vacuum.

Domine DEVS, tu miſereris omnium, quia omnia potes, & diſsimulas peccata hominum propter pœnitentiam.

Diligis enim omnia quę ſunt, & nihil eorum odiſti, quę facta ſunt, non enim per odium aliquid feciſti, aut conſtituiſti.

Parcis autem omnibus, quia tua ſunt õnia, qui amas animas.

Tu miſericordiam, ęquitatẽ, & iuſtitiam facis in terra, qua propter et iis vnicè delectaris.

Iuſtus quidem et bonus tu domine, ego autem uultum tuū offendi, tranſgreſſus ſum fœdus tuū, in te pręuaricatus ſum.

Vidiſti domine facinora mea, ſuſcipe cauſam meam, recordare quàm vilis factus ſim, inſpice et cōtemplare opprobrium meum.

In tempore reconciliationis exaudi me, et in die ſalutis miſerere mei.

Miſerere mei, miſerere mei, nullum aliud auxilium habentis pręter te, cuius voluntati nihil reſiſtere poteſt, dummodo decreueris ſaluare.

Exaudi me miſerum tibi ſup-

plicantem, da mihi fiduciam nominis tui, & libera me in manu tua.

Attende de cœlo domine, respice de habitaculo sancto tuo, et de solio gloriæ tuæ.

Ne allidas me in manu iniquitatis meæ, nec obliuiscaris doloris et afflictionis meæ.

Ne irascaris satis domine, ne recorderis vltra omnis iniquitatis meæ

Veniat ad te oratio mea: dic animæ meæ, en ego salus tua iam adsum. Amen.

PSALMVS TERTIVS PRO PECCATORUM REMIſSIONE.

DEVS AETERNE, iuſte, et ſanƈte, qui cuſtodis paƈtum & miſericordiam cum iis qui te diligunt, et mandata tua ſeruant.

Reſpice ad me, et miſerere mei, quoniam in te peccaui, et feci malum ante oculos tuos.

Effunde ſuper me viſcera miſericordiæ tuæ, vt inueniat ſeruus cor ad orandum te.

Non proſterno preces meas ante faciem tuam in iuſtificatio-

nibus meis, ſed in miſericordiis tuis multis.

Nam ego immũdus totus, et quaſi pannus mulieris mēſtruo pollutæ vniuerſę iuſtitię meę.

Tibi domine iuſtitia et miſericordia, & propitiatio, mihi autem confuſio faciei propter iniquitates meas.

Certe ab initio ſuperbè egi contra te, faciens iniquitatem, et non ceſſans.

Tu redemiſti me domine, ſed ego aduerſum te ſemper tamen deliqui, et cor meum non fuit rectum coram te.

Tu erudiſti me, et confirmaſti brachium meum, & coram

te tantum cogitaui malum, factus vt arcus dolosus.

Et respondit arrogantia in facie mea, obrutus sum in iniquitate mea, quæro te domine, obsecro vt inueniam, diuisus es à me, quia cupidè post sordes abii.

Veruntamen vias meas coram facie tua arguam, donec miserearis mei, et recipias me in gratiam tuam.

Absit longe à me vt iterum à te recedam, & promissa tua nō exquiram.

Non tacebo, et nō dabo silentium, donec cōfirmes mecum fœdus, quod constituisti retro

 tem-

temporibus.

Quod ſicut iuſtitia iuſti non liberabit eum in quacunq; die peccauerit: ita impietas impii non nocebit ei, in quacunq; die conuerſus fuerit ab impietate ſua.

In hoc expectabo te domine DEVS: nam bonus es tu in te fidentibus, animę querenti te.

Tu ſeruas veritatem tuam in æternum, et quod egreditur de labiis tuis, non fiet irritum.

Ne perdas me domine propter iniquitates meas, neq; in æternum reſerues mihi mala.

Aperi oculos tuos, & vide magnitudinem mali mei: et mul-

ta est enim iniquitas mea in cō
spectu tuo, et peccata mea res-
ponderunt mihi.

Ne redigas me penitus in con
sumptionem, ne ve deseras me
in peccatis meis: quoniam de-
us miserationum, & clemens
es tu.

Pœniteat te punitionis, quam
in me decreueras, & secundum
nomen tuum facito, quāquàm
multæ sunt defectiones atque
peccata.

O domine deus meus es tu, et
nomen tuum impositū est mi-
hi, ne derelinquas me in pro-
fundo malorum meorum.

Tu erudisti multos, et ma-

nus laſſas cōfortaſti, nutantem erexerunt ſermones tui, et genua incuruata direxiſti.

Et propterea requiram te domine deus, qui feciſti magna, inperueſtigabilia, et innumerabilia.

Suſcitaſti de puluere inopes, abiectos exaltaſti tuo auxilio.

Tu etenim es qui liberas pauperem in miſeria ab ore anguſtię lato, ſub quo nullum eſt firmamentum.

Tu clemens es, et miſericors, eo quod miſerearis eis, qui nō dum in ſæculum venerūt: & multū miſericors es illis, qui verſantur in lege tua, et

longa-

lõganimus es erga eos, qui pec cauerunt, concedẽs tempus et locum, per quæ poſſunt mutari à malitia.

Exaudi me miſerum tibi ſupplicantem, quoniam in te, et in nomine tuo, fiduciam meam poſui.

Suſcipe ſeruum tuum in bonum, et ne confundas me ab expectatione mea.

Redi DEVS vt ſalues animam meam, ne diſperdas me, quem redemiſti in magnitudine brachii tui.

Ne aſpicias duritiam cordis et impietates meas, ſed ignoſce mihi in miſericordiis tuis multis.

multis.

Exaudi domine, placare domine, attende, et facias iuxta magnum nomen tuum.

Expecto ſalutem tuam domine: omni die ipſa meditatio mea eſt.

Quoniam miſericordiæ tuæ ſunt immenſę, et innumerabilis bonitas tua.

Audi me iuxta beneplacitum tuum: & diutius ne contineas à me miſerationes tuas.

In via iudiciorum tuorum expectabo te, erga nomen tuum, et erga memoriam tuam deſiderium animæ meæ.

Inclina cor meum ad faciendum

endum prȩcepta tua, & dirige vias meas in conſpectu tuo ſemper.

Ne permittas me poſthac errare à viis tuis, nec iam relinquas me in profundo malorum meorum.

Ne ſubducas à me oculos tuos, ſed inſtrue me facere quæ placita ſunt in conſpectu tuo domine.

Paciſcere mecum fœdus in ſempiternum, quod timorem tuum daturus ſis in cor meum, vt non deficiam à te omnibus diebus.

In æternum ne auferas à me bonitatem tuam, nec fallas

mihi veritatem tuam.

Benefac mihi in beneuolentia tua, misericors es, nec irasceris imperpetuum.

Memor esto mei in beneplacito tuo, et visita me in salutari tuo.

Scio quod tu DEVS clemens es et misericors, patiēs ac multæ miserationis.

Tu bonus ac propitius, seruans pactum & misericordiam cum seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo.

Nec est alius pręter te DEVS, cui cura est de omnibus.

Magna siquidem semper fuit in me misericordia tua, eripiēs

animam meam de inferno pro fundo.

Sit ſemper mecum bonitas tua domine, nam à te pendet omnis mea ſalus.

In tempore anguſtię te inuoco domine, quoniam propè es iis qui inuocant nomen tuum ſanctum.

Succurre mihi DEVS, illumina vultum tuum ſuper me, in te confidit anima mea, de te exultat cor meum.

Perueniat ad thronum tuum precatio mea, inclina aurem tuam clamori meo.

Exaudi pœnitentē domine, quem vt recipiſceret cum pati-

entia hucusq; misericorditer expectasti.

O deus, vitam meam annunciaui tibi, saluum me fac propter nomen tuum, quoniam in te speraui.

Quid mihi superest in terra? hoc vno tantum indigeo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo.

Quamobrem obsecro domine deus, eripe mihi hunc dolorem, aut minue saltem, aut cōsolatione, aut consilio, aut quocunq; tibi modo recte visum fuerit. AMEN.

PSALMVS. IIII.

queritur, quod à peccatis premetur & ſuperetur.

DOMINATOR DOMINE deus miſericors,& clemens,patiens,& multę miſerationis ac verax.

Qui propter maximam charitatem tuam,et ſecundum miſericordiam tuam magnā, eripuiſti nos de poteſtate tenebrarum, et ſaluos feciſti per lauacrum regenerationis , & renouationis ſpiritus ſancti , quem effudiſti in nos abunde per IESVM CHRISTVM ſaluatorem noſtrum.

Si

Si inueni gratiam in conspectu tuo, permitte me loqui verbum ad te, & nõ irascaris mihi.

Quare imperpetuum obliuisceris mei? et deseris me in medio malorum meorum?

Vbinam est zelus tuus et fortitudo tua? vbi multitudo viscerum tuorum, & miserationum tuarum?

Nunquid qui cecidit domine, non resurgat? aut qui auersus est, non reuertatur?

Num dolor meus erit perpetuus? num desperabilis plaga mea nunquam curabitur?

Qui fit vt auertar auersione perpetua? augescit mihi peccatum

tum meum, nec per meipſum poſſum reuerti.

Quum non ſit homini datū, vt vias ſuas dirigat, & greſſus ſuos perfectos reddat.

Si quidem in manu tua eſt anima omnis viuētis, & ſpiritus vniuerſæ humanæ carnis.

Tu miſericordiam tuam oſtendis quibus volueris, & clemens es in quos animū habes.

Tu mortificas, & viuificas, deducis ad portas inferi, & reducis.

Oculi tui ſup vias vniuſcuiuſq;, & corda hominū ſcrutaris.

Non ſunt tenebrę neque obſcuritas, vt abſcondant ſe illic,

qui faciunt iniquitatem.

Nec in latebris occultabit se quisquam, quin tu respicias eũ, cum cœlum ac terram vndiq; impleas.

Quare proiecisti me à facie tua, & reputas me inimicũ tibi?

Cur nam appendisti pondus peccatorum super caput meũ, cum iram tuã nullus ferre possit.

Quid est quod contra miserum, potentiam tuã ostẽdis? vt quid deuastes me propter peccata odolescentiæ meæ?

Si peccauerim, quid faciam tibi? Et si multiplicatæ fuerint impietates meę, quid agã tibi?

Si

Si iuste egero, quid dabo tibi? aut quid tandem de manu mea accipies?

Mihi impietas mea nocebit, et iustitia mea mihi proderit.

Tentatio est vita hominis super terram: et, si (quemadmodum omnes) ego peccauerim, quid possum facere?

Nunquid mundus erit homo coram te? aut in operibus suis irreprehensibilis?

Quidnam est mortalis, quod purus esset incōspectu tuo? aut quod iustificaretur natus ex virili semine?

Memento obsecro domine, quod ex luto finxeris me, & rur

ſus in puluerem mortis reduces me.

Dies mei ſicut fumus euaneſcunt, conſumuntur quotidie, nulla mora, quaſi uentus vita mea fugit, nec vidit bonum.

Iam pridem natus erã, móxque morti cedam, nunquam in eodem conſiſto ſtatu.

Dies vitę meę breues ſunt, terminum ſtatuiſti, non tranſibo.

Nudus egreſſus ſum de ventre matris meæ, illucq; nudus reuertar, certe vanitas omnis homo viuens.

Miſereat te domine miſerorum, et opera manuum tuarum ne contemnas.

Ete-

Etenim ſi peccauerimus, tui ſumus,ſcientes magnitudinem tuam : & ſi non peccauerimus, certum eſt, quod apud te ſumus computati.

Domine deus, ceſſet à me indignatio tua, et proiice poſt tergum omnia peccata mea.

Remoue à me plagas tuas, ab exagitatione manus tuæ ego defeci.

Etenim dum tu hominem propter iniquitates caſtiges,ilico tabeſcere eum facis.

Perit in eo quicquid deſiderabile eſt, ſicut veſtem depaſcit tinea.

Vtinam eſſet, qui me paulu-

lum protegat, donec conuerta-
tur ira, aut tu constituas mihi
tempus, in quo recorderis mei.

Abiectus sum ex oculis tuis,
num nunquam posthac videbo fa-
ciem tuam?

En super me effunditur ani-
ma mea, apprehenderunt me
dies doloris mei.

Torrentes tribulacionis in-
uoluunt me, et gurgites furo-
ris tui super me pertranseunt.

Et clamo ad te domine deus,
at non exaudis: misericordiam
peto, sed preces meas excludis.

Quare miserum à facie tua
detrudis? cur deseris tanto tem
pore?

Quare non aufers iniquitatem meam, et tollis impietatem cordis mei?

Consurge, ne cessa diutius domine, excita te, ne depellas perpetuo.

Memorare mei obsecro, nam pauor occupat me & tremor, totusq; in me exterritus sum.

Veruntamen non prohibebo os meum, quin ad te loquar in mœrore spiritus mei.

Deflecte à me vltionem, et animum meum parumper à molestiis abducas.

Peregrinum hic ago, sicut omnes alii mortales.

Et quid est homo, vt ei indi-

gneris? aut genus corruptibile, vt ita amarus ſis erga ipſum.

Nunquid addes dolori dolorem? anhelans laboro, et requiem non inuenio.

Ante cibum dolor meus me cruciat, et adoriuntur in me ſicut aquæ, ſuſpiria.

Tanquam oſſa mea confringerẽtur eſt mihi, cum probris, adficiũt me inimici mei, dicentes ad me omni die, vbinam eſt DEVS tuus?

Quare ad hæc faciem tuam abſcondis domine? nullam habens afflictionis meæ rationẽ?

Effundo quotidie preces meas in conſpectu tuo, et mœrorẽ meum

meum coram te pronuncio.

Anxius eſt in me ſpiritus meus, in me deſperabundum eſt cor meum.

Placet ne tibi DEVS, vt reprobes laborem manuum tuarum?

Libera animam meam, ne abeat in corruptionem, & vita mea non videat lumen.

Quid proderit, quod vnquã natus fuerim, ſi mox demãder in perditionem æternã? quum non mortui laudabunt te, neq; omnes, qui deſcendunt in infernum.

Peccaui, quid faciam tibi? quare poſuiſti me contrarium

tibi, et factus sũ mihimetipsi molestus?

Quid tam exacte iniquitatem meam quæris? Quum nemo sit qui de manu tua possit eripere.

Si iustum me dixerim, meritò me condemnares ad ignem paratum.

Sed ego peccatorem me confiteor, et humilio cor meum in conspectu tuo.

Certe si cui placuerit contendere tecum in iudicio, non respondebit vnum pro mille.

Hinc fit ut uerear omnia opera mea, sciens quod delinquenti non parces.

Si ad potentiam tuam reſpexero, o quam robuſtus es: ſi ad iudiciũ prouocauero, quis pro me cauſam dicet?

Ad te domine vociferor, tibi ſupplico o mi DEVS.

Quieſcat à me ira tua, vt intelligam quod ſis mihi magis propitius, quam peccata mea ferant.

Quæ eſt fortitudo mea, vt perdurem? aut quis finis, vt patiens ſit anima mea?

Virtus mea, non eſt virtus lapidea, nec ænea eſt caro mea.

Nonne potius nullum in me auxilium, et robur meum à me fugit?

Et licet abſcondas hęc in corde tuo, noui tamen quod tandē recordaberis mei.

Verus enim & iuſtus tu domine DEVS, non iniuſte condemnas, qui opus ſuum homini rependis.

Totum hoc accidit mihi, ꝗ oblitus ſum tui, & perfide me habui in teſtamento tuo.

Deflexit retro cor meum, et ſecutus ſū deſideria carnis meę.

Et tu exploratum hoc habuiſti, qui noueris recondita cordis.

Ne imputes mihi domine peccata adoleſcentiæ meæ, nec veterem iniuriam in memoria teneas.

teneas.

Obruit me quotidianus dolor, & mœſticia cor meum occupat.

Expecto pacem, at res nihilo melius ſe habent: tempus ſanitatis, ſed ecce tumor.

Cum præteriit tempus irę tuę veniat miſericordia, ego adhuc infelix ſum magis ac magis.

Heu mihi quod peccaui, idcirco mœret cor meum, et deſiit gaudium meum.

Quomodo vaſtatus ſum? q̃ miſerè confuſus? quoniam dereliqui legem tuam.

Aſcendit mors per fęneſtras penetrãs ad interiora cordis

dis mei.

Dum quotidie nunc tacitus mecum cogito, nunc voce infremo, vita mea inferno propinquat.

Quis dabit mihi diuersorium à molestiis, et deseram homines, atque ab eis recedam?

Quis dabit aquam capiti meo, et oculis meis fontem lachrimarum, vt noctu diuq; peccata mea defleam?

Et expectabo eum, qui me saluare potest et eripere ab ira ventura.

Non est mihi viuendi neque moriendi fiducia, iudicium tuũ vereor O DEVS, & pœnas paratas

tatas impiis.

Pauor peccati ſollicitat me, et pondus conſcientiæ meę me premit.

Amator hominum DEVS et iudex æquiſſime, parce mihi obſecro modo dũ tempus eſt.

Remitte quod timeo, dele quod vereor priuſquam abeã, & poſthac non ſubſiſtam.

Peccata mea me ſupra modũ cruciãt, quibus maiora eſſe quę poſſunt?

Eheu contritionem meam, & dolorem plagæ meæ: certè hæc iniquitas mea eſt, & reputabo & feram.

AMEN.

Pſalmus

PSALMVS. V. PRO IMPETRANDA SApientia diuina.

DOMINE, DEVS misericordiæ, qui omnia verbo tuo fecisti, & sapientia tua constituisti hominem,

Deus æterne et absconditorum cognitor, qui omnia noueris priusquàm fiunt,

Aperi labia mea & os meum, vt nũciem laudes nominis tui.

Cor nouum & spiritum rectũ intra me pone, omneq́; desideriũ prauũ procul à me repelle.

Stultus sum ego Domine, & rerum ignarus, cum scientia

tua

tua non ſit mecum.

Neſcio ego nec intelligo, quoniam hebetudo tanta, vt non videant oculi mei, et cor meũ non cognoſcat.

Etiam puer ſum & paruulus, ignorans ingreſſum et exitum meum.

Vir pollutis labiis ego, exiguique temporis, et minor ad intellectum legis tuæ.

Da obſecro, cor docile ſeruo tuo, vt ſciam quid acceptum ſit coram te omni tempore.

Mitte de cœlo ſpiritum ſapientię tuę, & ſenſu illius cor meum, imple.

Sapientia tua dat veram ſci-

entiam, et ex ore tuo cōſilium et intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, & linguas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios mortalium, ſi tamen effugerit ab illo ſapiētia tua, in nihilum computabitur.

Hominibus theſaurus indeficiens eſt ſapientia tua, qua qui vſi ſunt, participes facti ſunt amicitiæ dei.

Quam bene ſe habet homo ille qui ingenioſus eſt, et qui animā ſortitus eſt ſapientia pręditam.

Quiſnam inter homines conſilium

ſilium tuum noſcit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Senſum tuum quis intelligat, niſi tu dederis ſapientiam illi, & inſtruas eum per ſpiritum tuum ſanctum?

Nam rationes hominum in multis deficiunt, et parum ſecurę adinuentiones eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, et terrenũ domiciliũ retardat mentem multa cogitantem.

Superne conſilium et ſucceſſus, et illic prudentia ac etiam virtus.

Tecum ſunt diuitię et gloria, opes incorruptibiles et iuſtitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam: et te qui non amat, diligit mortem.

Domine DEVS, tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meum, vt peccata mea purgentur.

In maleuolam animam ſapientia non intrat, nec manebit in corpore quod peccatis ſubditur.

Doce me domine DEVS, ne augeſcat ignorantia mea, et delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat, quæ tibi placita ſunt, et ducat in viam rectam, nam in erroris via diutius erraui.

Firmetur ſapientia in animo meo, et legem tuam in corde meo ſcribe.

Super omnia, quæ ſpecioſa ſunt et pulchra, ſapientiam deſidero : in comparatione illius diuitias non æſtimo.

Quàm amo ſapientiam tuã domine, quæ vnica meditatio mea eſt ?

Quam dulcia cordi meo eloquia tua ? multo magis quàm mel ori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna eſt, et viis meis lumen.

Magis mihi placet ſapientia tua, quàm milia auri vel argẽti.

In via ſapientię tuæ delector

magis, quàm ingenti diuitiarũ copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt ſapientiam tuam et ſermones tuos diſcam.

Eloquium tuum ignitum eſt, hinc fit vt vehementer illud cupiam.

O beatum illum, quem tu inſtruis domine, et in lege tua doctum facis.

Anima eius ſapientiam meditabitur, et lingua eius loquetur iudicium.

Lex dei in corde ſuo ſcribetur, et non ſupplantabuntur greſſus eius.

O domine deus ſalutis meæ,

exaudi

exaudi precē meam, & lingua mea miſericordias tuas ſemper loquetur.

Da ſedium tuarum adſiſtricē ſapientiam, vt bonum & malū diſcernere poſsim, & occulta tua cognoſcam.

Reuela oculos tuos, vt admiranda perſpiciam, quæ in lege tua ſunt.

Memor eſto verbi tui te inuocanti, nam in illo ſpem meā poſui.

Viam ſapientiæ notā fac mihi, et ſcientiā tuā ne celes à me.

Fac mecum iuxta miſericordiam tuam, & ne cōfundas me ab expectatione mea.

Recte ſapere et intelligere doceto me. nam ſapientia tua, totum quod volo.

Da verbum tuum in ore meo, et in corde meo ſapientiam tuam fige.

Sapiẽtia tua cogitationes meas regat, vt placeant coram oculis tuis ſemper.

Mirabilia ſunt eloquia tua, quapropter delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta eſt, ſcientia tua lucida, et oculos illuminans.

Amabiliora ſuper aurum et gemmas et dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas confortans, eloquium tuum verax, intellectum docens paruulos.

Quando ſciet errans ſpiritu intelligentiā? et ignorans doctrinam diſcet?

Quando effundetur de excelſo ſpiritus tuus, quando cor inſipientis ſcientiā callebit, quādo lĩgua balbutiēs diſerta erit?

Paruulus et inſipiens ſum domine, auxilio ſit mihi manus tua fortis.

Noui, quod omnia potes: et nihil eſt tibi difficile.

Tu magnus es: incognoſcibilis: et ſapientię tuę nullus eſt

numerus.

Annunciaui coram te caussam meam, fac cum seruo tuo iuxta magnam misericordiam tuam.

Respice ad me, et miserere mei, vt hoc quod credēs per te posse fieri cogito, perficiam.

Viam sapientiæ tuæ notam fac mihi, et intellectu illius cor meum imple.

Vocem meam audi secundū misericordiam tuā domine, secundum iudicium mecū agito.

Da gloriam nomini tuo domine, tu enim solus es bonus et sapiens, et non est alius præter te saluator.

Exaudi me domine propter nomen tuum, et ne contineas à me miſericordiam tuam.

Eructabũt labia mea laudem, cum docueris me ſapiẽtiã tuã.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alii etiam ad te conuertãtur.

Et benedicant nomen tuum in ſempiternum, et in ſæculum ſęculi. AMEN.

PSALMVS. VI.

VT EXAVDIATVR A DEO.

DOMINE exaudi preces meas, et clamor meus ad te perueniat.

Ne auertas faciem tuam à me in die tribulationis meæ.

In quacunq; die inuocauero te, exaudi me o domine DEVS.

Magnus enim es tu, et admiranda faciens, tu es deus ſolus. Magna etiã ſunt opera tua, nimis profũdę cogitationes tuę.

Inclina ad me aurem tuam, et exaudi me, inops enim et pauper ego ſum.

Miſerere mei domine, ad te enim, cum anguſtia mihi imminet, confugio.

Lętifica animã ſerui tui, quoniam ad te animã meam leuaui.

Tu domine bonus es et propitiabilis, ac multę miſericor-

dię omnibus te inuocantibus.

Exaudi orationem meam, et preces meas clementer ſuſcipe.

In te confido domine DEVS, obſecro, vt non confundar, in tua iuſtitia eripe me.

Intende voci clamoris mei o rex meus et deus meus, quoniam tibi ſupplico.

Audi vocē meā, qua te inuoco, miſerere mei, et ſalua me.

Preces meæ ſemper ad te domine, ſiquādo venerit tempus beneplaciti tui DEVS in multitudine miſericordiæ tuæ, vt exaudias me in veritate ſalutis tuæ.

Attende mihi domine, quoniam

niã ſuauis eſt miſericordia tua, ſecundũ multitudinem miſerationum tuarum reſpice me.

Ne lõge abeas à me, o mi DEVS, in auxilium meum feſtina.

Verba mea grata tibi ſint, accepta ſit coram te meditatio cordis mei.

Et ne auertas faciem tuam à ſeruo tuo, tribulatio vndique mihi imminet, adiuua me.

Te deſiderat cor meũ, quærit te anima mea, faciẽ tuam expecto.

Ne auertas vultum à me, ne reiicias per iram ſeruum tuum, auxilio mihi fuiſti ſemper, ne deſeras me iam in anguſtiis meis o domine mi DEVS.

Ad te quotidie clamo, ne desilias à me, ne obsurdescas mihi.

Ingrediatur coram te precatio mea, clamor meus ante te veniat.

Exaudi me domine, animum enim meum extollo ad templũ sanctum tuum.

Da auxilium in tribulatione, quia vana est salus ab homine.

Expecto adiutorium tuum domine, et iudicia tua voluntas mea.

Respice ad me, et miserere mei, quia solus & paup sũ ego.

Domine DEVS exercituum, si velis potes me iuuare, fortitudinem tuam nihil superare

rarē poteſt.

ELI ELI, ne deſeras me in anguſtiis meis propter nomen magnum tuum.

DEVS ad liberandum me, domine in auxilium meũ feſtina.

Placeat tibi vt eripias me, quia in te confido domine DEVS.

Ecce non eſt auxilium mihi in me, nec eſt qui reſpicit ad neceſsitatem meam.

Pauper ſum ego, et in miſeriis, ac calamitate multa, & robur meum à me receſsit.

Excita te domine, & manifeſtetur ſeruo tuo gloria tua.

Veniat ad me ſalus tua, vt pudefiant omnes inimici mei.

Tuum

Tuum brachium potens eſt, et cum volueris, omnia tibi ſubſunt.

Tui ſunt cœli, etiam tua eſt terra, orbem et plenitudinem eius tu fundaſti.

Fiat miſericordia tua, vt me conſoletur, certe optabiliorem hac vita longè eam duco.

Adhæreo teſtimoniis tuis domine, noli me confundere.

De profundis te inuoco domine, domine exaudi vocē meā.

Aures tuæ attentę ſint in vocem precationis meæ.

Cōmiſſa mea ſi imputes domine, quomodo poſſum gratiam tuam expectare?

Sed misericordia tua oĩa excellit, & veritas cœlos superat. Et idcirco anima mea ad te respicit, & preces tibi suppliciter fundit.

DEVS ne taceas, ne sileas, propter temetipsũ facito, vt nõ polluatur nomen tuum sanctũ. Protrahe misericordiam tuam te inuocantibus, & iustitiã tuam iis qui te quærunt. Proieci super te onus meum, sustenta me, ne des in æternum fluctuationem in te confidẽti. Adhęret anima mea post te, corroboret me dextera tua contra potentiã inimicorũ meorũ. Exaudi me domine, et eripe

me,

me, inclina aurem tuam ad preces meas, et ſalua me.

Quoniam egenus ſum ego, domine curam habe mei, auxilium meum et ſaluator meus tu es domine DEVS.

O DEVS, ſancta & iuſta eſt via tua, quis deus magnus ſicut tu deus noſter?

Tu es qui facis mirabilia, nomen tuũ eſt dominus, tu ſolus altiſſimus ſuper omnem terrã.

Placatus ſis erga ſeruum tuũ, et ne faciem tuam diutius à me abſcondas.

Benefac mihi in bonitate tua, vt glorier de te omnibus diebus vitę meæ.

Geſtiunt labia mea, vt tibi canam, æque et anima mea quam redemiſti.

Cor meum omni tempore meditabitur iuſtitiam tuam, cũ confuſi ſint, qui malum mihi quærunt.

Et viam mandatorum tuorum percurram, quum dilataueris cor meum.

PSALMVS. VII.

PRO RECTE VIVENDI directione.

AD TE DOMINE deus, animum meum leuo. In te confido domine DEVS, ne confundar, ne letentur de me ini-

inimici mei.

Vias tuas domine notas fac mihi, ſemitis tuis aſſuefacito me.

Dirige me in veritate tua, et inſtrue me, quia tu es deus ſaluator meus, te expecto omni die.

Dulcis & rectus tu domine, & propterea reducis errantes in viam tuam.

Dirigis manſuetos in iudicio tuo, doces mites teſtimonia tua.

Tu ſanas contritos corde, et dolores eorum mitigas.

Suſtentas omnes qui caſuri ſunt, et omnes collapſos erigis.

Tu das visum cæcis, et soluis vinctos.

Prope es omnibus qui te inuocant, dummodo te inuocant in veritate.

Voluntatem timentium te facis, et preces eorum exaudis, eosq; saluas.

Miserere mei deus, miserere mei, quia in te confidit anima mea.

Certe ad te respicit anima mea, à te enim salutare meum. gloria mea, et robur fortitudinis meæ.

Propter temetipsum domine DEVS, ne imputes mihi peccata mea.

Errores omnes non intelligo, circumuoluunt me mala, quorum non eſt numerus, appræhenderũt me iniquitates meę, et videre non poſſum.

Sit manus tua mihi in auxilium, et dirigat me in omnibus operibus tuis.

Perfice greſſus meos in viis tuis, ut non dominetur mei omnis iniquitas.

Pone cuſtodiam ori meo, et ſerua oſtium labiorum meorũ.

Sint placentes ſermones oris mei, et meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Ne recedat de ore meo ſermo veritatis, & cor meũ malitia nõ

inhabitet.

Domine erue animam meam à labiis mendacii,& à lingua dolosa libera me.

Verbum verũ & sanctum insere in os meum,& ociosos sermones longe à me semoueas.

Redime me à calumniis hominum, secundum iudicium tuum moderare me.

Auerte oculos,ne vana videant, in via tua illos fige.

Fornicationẽ & immunditiam omnem aufer à me,& amor carnis non me decipiat.

Etiam à superbia libera animam meam, ne dominetur in me, et tunc immaculatus ero à

pec-

peccato maximo.

Ab omni via mala prohibe pedes meos, ne deflectāt vestigia à semitis tuis.

Oculi mei ad te domine, quoniam propè es, et omnes viæ tuæ veritas.

Misericordię tuæ multæ domine, beatus ille quisquis in te confidit.

Ego enim quum dicerem tibi, moti sunt pedes mei, misericordia tua domine statim sustentauit me.

Doce me facere voluntatem tuam, et deduc me per semitam rectam, quia DEVS meus es tu.

O domine salua animam me-

am, et de poteſtate tenebrarum redime me.

Illumina faciem tuam ſuper ſeruum tuum, quia ad te cõfugi domine DEVS.

Reſpice ad me, & miſerere mei, quia ſolus et pauper ſum ego.

Cuſtodi animam meam, & eripe me, ne confundar, quoniã ſperaui in te.

Domine DEVS ne derelinquas me, quanquàm nihil boni fecerim coram te.

Pręſta mihi pro bonitate tua, ſaltem modô aſſumere initia bene viuendi. AMEN.

PSALMVS. VIIII.

VT PROTEGATUR ab inimicis.

DEVS omnipotens, ſerua me ab inimicis meis, et in virtute fortitudinis tuæ protege me.

Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus es tu, ſaluum fac ſeruum tuum, qui in te cõfidit.

Alieni enim quotidie me oppugnant, & animam meã quærunt, vt perdant eam.

DEVS adiuua me, domine ab inſurgentibus in me libera me.

DEVS in adiutorium meum intende, domine vt me iuues feſtina.

festina.

Esto mihi in protectionem, et in locũ munitum, vt saluum me facias.

Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu, propter nomen tuum deduc me et dirige me.

Mi DEVS eripe me de manibus inimicorum meorum, nec proiicias me in tempore tribulationis, cum defecit me omnis mea virtus.

Adiuua me domine DEVS, et salua me propter misericordiam tuam.

Miserere mei o domine deus salutis meæ, et in tua iustitia eripe

ripe me,

Ab infeſtatione me perſequẽtium, ab hoſtili incurſu, qui me vndiq; obcingunt.

Confundantur et deficiant, qui animæ meæ aduerſantur, operiantur opprobrio et confuſione, qui malum mihi quærũt.

Reuertantur cum ignominia multa, illi qui dicunt, DEVS deſeruit eum, perſequamur et comprehendamus, nam non eſt qui eum eripiat.

O DEVS adiunge te animæ meæ, conforta eam, ab inimicis meis eripe me.

Diſperde illos in virtute tua, et fortitudinem illorum con-

ſtringe.

Ne dicant inter ſe, hũc ſuperauimus, et omnino deiecimus.

Saluum me fac domine deus, in te enim ſperaui, dic animæ meæ, ne metuas, quia ego tecum ſum.

In manu tua ſors mea, libera me ab inimicis meis, quoniam adhuc non ceſſant.

Indies augeſcit ſeuitia eorũ, et cœtus robuſtorũ irruũt in me, & nõ ponũt te in cõſpectu ſuo.

Sed tu domine DEVS miſericors et clemẽs, patiẽs, et multæ miſerationis ac verax.

Reſpice ad me, et miſerere mei, da fortitudinem tuam ſeruo

uo tuo, quoniam te inuoco, & effundo preces meas in cõſpectu tuo.

Hoſtes mei exultant eo quòd lapſus ſum, & deflexit cor meũ à via tua.

Sed ego in miſericordia tua confido, de ſalute tua cor mihi gaudet.

Quoniam bonus tu es, in æternum miſericordia tua, et vſq; in generationem & generationem veritas tua.

Exultent et lætentur in te omnes qui te quærunt, et dicant ſẽper, magnificetur dominus, qui diligunt ſalutem tuam.

PSALMVS. IX.

CONTRA INIMICOS.

DOMINE, ecce quàm multi ſunt, qui me tribulant, quàm multi qui contra me inſurgunt.

Dicunt inter ſeſe de anima mea, quod à deo non eſt ei ſalus ſperanda.

Domine DEVS in te ſpem meam poſui, ſalua me ab iis qui me perſequuntur, et eripe me.

Ne forte aliquando rapiant animam meam, & nullus ſit qui eripiat.

Mei te miſereat domine, reſpice afflictionem quam patior

ab

ab inimicis meis.

Ne tradas in obliuionem pauperem tuum, expectatio oppressorum ne pereat in ęternũ.

In fugam conuerte eos, decidant à consiliis suis, iuxta nequitiam suam præcipita eos, nã rebelles tibi sunt.

Consumantur vires eorum, & peruersitas ipsorum in caput suum descendat.

Reuertantur impii ad infernum, capiantur in fouea quam perfoderunt.

Ego autem in te sperabo, qui saluos facis in te confidentes.

Illi dicunt, quòd tu tuorum obliuisceris, abscondis faciem

tuam: vt non videas afflictionem eorum.

In superbia illorum persecutionem patimur, & in malo nostro vehementer gloriantur.

Quousq; domine persistes à longe? & te abscondes in angustię tempore?

Quousq; tandem contemnent te impii, et in corde suo dicent, quod nihil cures?

Surge domine, extende manum tuam, ne obliuiscaris eorum, qui oppressi sunt.

Contere fortitudinem malignantium, vt simul cum impietate sua pereant.

Irruat in eos zelus tuus, ardē-

tia

tia fulmina, et ſpiritus turbinis portio partis eorum.

Præueni me in die afflictionis meæ, et de anguſtiis meis eripe me.

Miſerere mei, quoniam vndiq; premor, et virtus mea in iniquitate mea diminuitur.

Apud inimicos meos opprobrium ſum factus, vt perdant animam meam toti incumbunt.

Circumdant me dolores mortis, et torrentes iniquitatis me conturbant.

Funes inferni cingunt me, & implicant me laquei mortis, et qua parte iter agendum eſt,

offendicula inuenio.

Eleua te DEVS, supplicium sume de gente peruersa, ab inimicis fraudulentis eripe me.

Exaudi me in die tribulationis meæ, protegat me nomen magnum tuum.

Quoniam tu es propugnator meus, & gloria mea, et sustentaris infirmitatem meam.

Obsecro domine salua me, vt non prçualeant aduersum me inimici mei.

Effunde super eos indignationem tuam, et ira furoris tui eos conturbet.

Confũdantur vsq; in æternũ, contremiscant et pereant.

Cadant in puteum profundũ, et non apponant ut reſurgant.

Vt cognoſcant quod nomen tibi dominus exercituũ, ſolus potens et excelſus in ſecula ſeculorum. AMEN.

PSALMVS. X.

QVVM VSQVE ADEO inimici ſæuiant, vt ferre non queat.

MISERERE MEI DEVS, quoniam conculcat me inimicus, ſine intermiſsione oppugnans coarctat me.

Abſorbere me cupit omni tẽpore, et multi ſunt qui ſuperbè

mihi inſultant.

Cogunt ſe pariter et abſtru-
dunt,latenter veſtigia mea ob-
ſeruant, quomodo animam me
am capiant.

Similes ſunt leoni predæ aui-
do, et ſicut catulus leonis ex
occulto inſidiantur.

Itinera mea obſident,& ocu-
los ſuos in miſerum obuertunt.

Rete parauerunt pedibus
meis, ad incuruandum animam
meam profundam foderunt fo
ueam.

Deus corrobora me virtute
tua, pone perfectam coram te
viam meam.

Suſtenta greſſus meos in ſe-
mitis

mitis rectis, ne forte labascant pedes mei.

Afflictus sum vsque ad saturitatem, adiuua me propter insidiatores meos.

Mirabilem fac in me misericordiam tuam, et eripe animã meam de manibus eorum.

Abscondi me à conuentu malignantium, à tumultu operantium iniquitatem.

Secundum misreicotdiã tuã viuifica me, ne tristis deiiciar, sæuiente in me inimico meó.

Mitte lucem tuam, & veritatem tuam, ipsa me ducent ad mõtem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Inſtrue manus meas ad bellũ, compone quaſi arcum ęreum brachia mea.

Accinge me fortitudine ad pręlium, proſterne in̄ſurgentes in me ſubtus me.

Inſtrue me in via qua ambulem, conſule ſuper me oculo tuo.

Concide ante faciem meam hoſtes meos, et odio me habentes diſperde.

Ne ſuperent me inimici mei, & cœtus robuſtorum non obruant me.

Pone ſtabiles pedes meos, et rectas facito ſemitas meas.

In defectione mea lętantur,

collecti sunt aduersum me, per cutiunt, et non nouerim vt interficiant in via.

Omni die verba mea execrantur, contra me vniuersæ cogitationes eorum in malum.

Anima mea quasi in medio leonum ferocientium, quorum dentes velut lanceæ, et lingua vt acutus gladius.

Et quis stabit pro me aduersus omnes istos? aut quis expugnabit operantes iniquitatem?

Ab increpatione tua domine fugient, à voce tonitrui tui præcipites ruent.

Qui respicis terram, et tremit tota, tangis montes, et fumant.

A facie tua iudicium prodit, oculi tui æquitatem probant.

Custodi me domine ab inimicis meis, sub vmbra alarum tuarum protege me.

Iudica mihi nocentes, pugna contra oppugnatores meos.

Abeant retrorsum, qui me persequuntur, opprobrium ferant, qui malum mihi volunt.

Sint sicut puluis ante faciem venti, et angelus tuus eos exagitet.

Sicut propellitur fumus, e-

uaneſcant, ſicut liqueſcit cæra à calore ignis, ſic pereant illi à facie tua domine.

Confringe eos, vt non poſſint conſiſtere, ne ceſſes donec eos deleueris.

Sint viæ eorum obſcuræ ac lubricæ, et angelus tuus eos vrgeat.

Et tu domine DEVS miſerere mei, opem mihi ferto, et reſiſtam eis.

Ego enim infirmus ſum, et dolens, ſalus tua me ſuſcipiat.

Corrigat & caſtiget me dextera tua, inimicis autem meis ne me tradas.

Mul-

Multum repleta eſt anima mea, et deriſione me in feſtantium, et contemptu ſuperborū.

Deiecta eſt in me anima mea, aduerſum me fremit, ſed ego ſperabo in te, quoniam iterum pro ſalute reddita, gratias agam tibi.

Propter veritatem tuam adiuua me, o ſalus mea, ſpesq́; omnium finium terrę, et maris immenſi.

Qui virtute tua ab æterno imperas, oculi tui omnia contemplantur.

Quis DEVS præter te? quis fortis ſicut tu DEVS noſter?

In vmbra alarum tuarum ſperabo

rabo, donec prætereat malicia.

In te fortis ero, et securus in sempiternum et in sęculum sęculi. AMEN.

PSALMVS. XI.

DE FIDVCIA IN DEVM.

DOMINE lux mea,et salus mea cum sis, à quonam metuam?

Domine fortitudo vitæ meæ tu, in quo semper sperabo.

Quemadmodũ enim ceruus ad riuulos aquarum, sic desiderat anima mea ad te o DEVS.

Sitit ad te anima mea, quoniam apud te est fons vitæ et re-

fri-

ſrigerium in tribulatione.

Nam hic labor atq; dolor, calamitas atq; miſeria.

Quotidie bellum cum inimicis, nulla requies, nec pax in vita noſtra.

Sed cum in adiutorio tuo fiduciam noſtram ponamus, ſecuri protectione tua in æternũ erimus, dicentes, ſuſceptor noſter, et refugium noſtrũ es tu, DEVS noſter in te ſperamus.

Tu liberabis me de laqueo venantium, et à periculis me perſequentium.

Sub ſcapulis tuis vmbram mihi facies, et ſub alis tuis illęſus ero.

Scuto

Scuto circundabit me veritas tua, et malum ad me nō appropinquabit.

Et propterea ſi inimici mei aduerſum me prælictur, vt me totum deuorent, terga minime vertam.

Si ſteterint aduerſum me caſtra potentium, nō timebit cor meum, ſi ingruat mihi mors, in te ſecurus ero.

Tu abſcondes me in tabernaculo tuo, in die malorum abſcondes me in ſecreto tentorii tui, ſuper petram me cōſtitues.

Leuabis me ſupra inimicos meos me circumuallantes, et de manibus eorum me eripies.

Si ambulauero in medio tribulationis, me cuſtodies, aduerſus inimicos tuos manum tuā extendes, et dexterā tua me ſaluabis.

Domine tu omnia pro me perficies, o DEVS in ęternum miſericordia tua, opus manuū tuarum non deſpicies.

Educes me de reti, quod panderunt pro me inimici mei, et de fouea eorum me ſubduces.

Quanta ſunt bona quæ reponis iis, qui te timent, quę oſtendis etiam confidentibus in te coram filiis hominum?

Occultas eos in occulto uultus tui à conturbatione hoſtiū,

&

& à contentionibus eorum.

Quam preciosa est bonitas tua domine, & filii hominum in vmbra alarum tuarũ sperabunt.

Saturabuntur ab vbertate domus tuæ, & torrente deliciarũ eos potabis.

De fonte vitæ tecum bibent, & in tuo lumine lumẽ videbũt.

Iustitia tua sicut montes altissimi, & iudicia tua abyssus multa

Cœlos pertingit misericordia tua, & vsq; ad cœlos veritas tua.

DEVS tu refugium fuisti nobis à generatione in generationem.

Priuſquàm fundamenta terræ iacerentur à ſęculo et vſq; in ſęculum tu es deus.

DEVS meus tu opem mihi tuliſti à iuuentute mea, et in ſenectam & canos ne derelinquas me.

Fortitudinem meam adſcribam tibi, quoniam tu es protectio mea DEVS meus, & ſaluator meus.

Et ideo quacunq; die territus fuero, ego in te confidam.

In quacunq; die te inuocauero, ſcio quod DEVS meus es tu.

In æternum cuſtodi mihi miſericordiam tuam, & fœdus tuũ fidele mecum perſtet.

Et

Etſi deſeruerim legem tuam, et in iudiciis tuis non ambulauerim,

Si ſtatuta tua prophanauerim, & pręcepta tua contempſerim,

Iam virga tua viſita præuaricationes meas, et verberibus tuis ſcelera mea.

At miſericordiam tuam à me ne tollas, neq; fidem tuam irritam reddas.

Ne ſcindas fœdus, quod nobiſcúm iniiſti, et quod egreſſũ eſt de labiis, ne immutes.

In te enim ſalus et gloria noſtra conſiſtit deus, adiutor nobis, in quo ſperamus ſemper.

Et hoc certũ eſt, quòd omnes,

qui in te cōfidunt, non confundentur.

Quis enim ſperauit in te, et confuſus eſt? aut quis inuocauit te, et deſpexiſti illum?

Propter nomen tuum domine remitte peccata noſtra, licet multa ſint et grandia.

Tu firmamentum es timentibus te, et teſtamentum tuum illis oſtendis.

Et ego ad te clamo domine, et credo quod ſaluabis me propter magnam miſericordiam tuam.

Redimes in pace animam meam ab ira quæ ventura eſt in extremo die.

Immo-

Immolabo tibi hoſtiam laudis, et reddam altiſſimo vota mea.

Me expectant impii, vt perdant me, ſed ego in miſericordia tua confido.

Protector meus, et ſcutum meum es tu DEVS meus, fortitudo mea, et refugium meum, et liberator meus.

Expecto ſalutem tuam domine, beatus homo qui in te confidit.

Quanta mihi in cœlis domine, vt nihil præter te placeat in terra?

Tibi adhęrere peroptime mihi placet, et te in fiduciam meā

collocare.

In manus tuas ſpiritum meum committo, redime me de poteſtatibus tenebrarum ſęculi huius. AMEN.

PSALMVS. XII.

SI DEVS PAVLO diutius auxilium ſuum differat.

DEVS meus, DEVS meus, ecquare me derelinquis? cur non reſpicis ad neceſſitatem meam?

Nunquid deficiet in æternum miſericordia tua? num nunq̃ placidus eris vltra?

Quouſq; indignaberis mihi do-

domine? an ne penitus accendes uelut ignem iram tuam?

Quando tandem respicies, ut eripias animam meam? à deuastatione inimicorum vnicam meam?

Vsquequo clamabo, et non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, & non saluabis?

Domine DEVS exercituum, quousq; irasceris super precibus serui tui?

Redi ad me O DEVS saluator meus, & solue tuam erga me indignationem.

DEVS tu conuersus restitues,

es, & qui prius mœſtus erat, de te lętitiam capiet.

Adſit manus tua figmento dexteræ tuæ, filio hominis quē tibi magnificaſti.

Inimici mei proſpere viuūt, & fortes ſunt, augeſcunt quotidie, qui me odio habent.

Conſilium meum vituperāt, eo quod deum ſpem mihi conſtitui.

Dicunt mihi indies, tu ſperaſti in domino, is te cripiat, ſaluum te faciat, ſiquidem com placentiam habet in te.

Inſiliunt in me tanquā canes, cœtus iniquorum me oblatrāt, manus ac pedes meos obſidēt.

O do-

O domine ne longe abeas à me, fortitudo mea in auxilium meum festina.

Erue de interitu animam meam, & de rabie canum declina viam meam.

Salua me ex ore leonum, & de profundo lacu libera me.

Tu sanctus es et fortis, et nullus resistet tibi, ex quo feruescit ira tua.

Quis non timebit te domine? aut ex principibus tibi non morem geret?

Ab indignatione tua contremiscit terra, & non ferent gentes comminationem tuam.

Adiuua me DEVS saluator

meus, et propter gloriā nominis tui libera me, et placare ſuper ſceleribus meis.

Quoniam iniquitatem meam annuncio tibi, et peccatum meum vehementer me vexat.

Surge domine in auxilium meum, et redime me propter miſericordiam tuam.

O deus refugium meum, et robur, auxiliū in tribulatione inuentus ſemper validum.

Tu excepiſti me de ventre prodeuntem, et auxilium mihi fuiſti ad vbera matris meæ.

In te coniectus ſum à partu, ab ytero matris meæ DEVS meus es tu.

Ne ſubtrahas te longe à me, quoniam tribulatio iam appropinquat et nullus eſt, qui opem mihi ferat.

Circundant me inimici mei, infeſtatores mei vndiq; me cingunt.

Et ego infirmus ſum, & comminutus vehementer, eiulatum exprimit mihi dolor cordis mei.

Sicut aqua proiectus ſum, ſeparata eſt fortitudo mea, et inſtar teſtæ exaruit tota.

Miſerere mei DEVS miſerere mei, nec imputes mihi peccata, quę ſtultè commiſi.

Noli meminiſſe meorum re-

tro peccatorum, anteuertant ea misericordiæ tuæ, quia miser sum nimis.

Debilitatus et attritus sum valde; mœrens ingredior omni die.

Et nunc quid expecto domine? certe anima mea ad te respicit.

Ostende mihi bonitatem tuam, et salutare tuum à me ne contineas.

Satiatur malis anima mea, et inferno appropinquauit.

Egenus et pauper ego sum, et cor meum conturbatur intra me.

Ne abiicias me angustię tempore,

pore, et cum iā virtus mea deficit, tu me ne deficias.

Ab inimicis meis eripe me, opprobrium mihi insultantibus ne me ponas.

Libera me de rugientibus ad escam paratis, de manibus quęrentium animam meam.

Clamo ad te domine, quoniam tu es spes mea, et portio mea in terra viuentium.

Educ de carcere animam meam, et in spacioso loco pedes meos sistas.

Ne auertas faciem tuā à me, ne similis fiam descendentibus in lacum.

Intende ad preces meas, quia hu-

humiliatus et contristatus sum.

Libera me à persequentibus me, quia robusti sunt supra me.

Velociter exaudi me domine, ne deficiat in me spiritus meus.

Educ de tribulatione animã meã, et in misericordia tua disperde omnes inimicos meos.

Et perde eos, qui me perdere volunt, quoniam ego seruus tuus sum. AMEN.

PSALMVS. XIIII. IN quo gratias agit deo, quod non prçualuerunt hostes.

LAVDIBVS te celebrabo domine DEVS, quoniam

exaltaſti me, & non præualuerunt inimici mei ſuper me.

Domine exercituũ ad te clamaui, et tu ſaluaſti me.

Extraxiſti ab inferis animam meam, tenuiſti me, ne ruerem in profundum lacum, vnde nullus reditus.

Non concluſiſti me in manibus inimicorum meorum, imo ſtatuiſti in loco ſpacioſo pedes meos.

Queſiui te, et exaudiſti me, et de anguſtiis meis liberũ me feciſti.

Conuertiſti dolorem in gaudium mihi, diſſoluiſti luctum meum, et circundediſti

me

me lętitia

Magnificaſti ſalutem tuam ſeruo tuo, feciſti miſericordiam mecum in miſeriis meis.

Non cõtempſiſti afflictionem pauperis, nec auertiſti à me faciem tuam.

Miſericordias tuas in æternũ cantabo, notam faciam veritatem tuam in vita mea.

Os meum narrabit iuſtitiam tuam, omni tempore beneficia tua, certe non noui numerum.

Sed gratias agam donec mors me rapiat, tibi pſallã quàmdiu fuero.

Exultabo & letabor in miſericordia tua, quoniam reſpexiſti

ſti neceſsitates meas,& conſolatus es in anguſtiis animam meam.

Fuiſti mihi in firmum refugium, & in fortitudinem fiduciæ meæ.

Gratulor tibi domine pro ſēpiterne bonitate tua, et miſericordia tua immenſa.

Tu conſolatus es me in tempore malo, DEVS tu propitius mihi fuiſti, & vltus es iniuriam inimicorum meorum.

Pro multitudine cogitationum mearum intra me, conſolationes tuæ lętificauerunt animam meam.

Gaudium mihi dediſti pro

 diebus

diebus quibus afflictus fui, pro annis quibus mala tuli multa.

Recordatus es opprobrii serui tui, et in furore quomodo persequebantur me inimici mei.

Domine DEVS exercituum, quis similis tibi? fortissime DEVS magnus es tu, et laudabilis multum.

Tu excelsus es super omnem terram, nimis exaltatus es super omnes DEOS.

Gloria et decor ante vultum tuum, sanctitas et magnificentia in sanctuario tuo.

Iustitia et iudicium firmamentum throni tui, misericor-

cordia et veritas faciem tuam præcedunt.

Benedictus es domine, qui non retinuisti misericordiam tuam à seruo tuo.

Quum diu expectauissem te domine, tandem attendisti mihi, et clamorem meum audisti.

Eduxisti me de lacu miseriȩ, et de luto limi, statuisti supra petram pedes meos, et gressus meos solidasti.

Desiderium meum mihi dedisti, vidi letitiam vultus tui.

Percussisti omnes aduersarios meos, et virtutem eorum contregisti.

Increpaſti turbam infeſtantium, et euulſiſti me de manibus eorum.

Prçcipitaſti eos in foueam ſuam, in reti, quod pro me abſconderunt, pedes eorum illaqueantur.

Reuerſi ſunt inimici mei retrorſum, corruerunt, et perierunt à facie tua.

Fuiſti munimentum inopi, adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Feciſti iudicium pro me, et egiſti cauſam meam contra accuſatores meos.

Et licet ad momentum exardebat ira tua, tamen vita iam in

repropitiatione tua.

Putabam equidem, quòd penitus abiectus essem à conspectu tuo.

Sed tu preces meas audisti, & pro abundantia misericordiæ tuæ recepisti me in gratiam tuam.

Domine in voluntate tua robur animæ meæ dedisti, cũ abscon leris faciem tuam, quam turbatus eram.

Ad te clamaui de tribulatione mea, et respondisti mihi, cum ãgustiaretur in me anima mea, tui domine recordabar.

Degustaui, et vidi quàm suauis es tu, certe felix est quisquis

in te ſperat.

Secundum nomen tuum ſic eſt laus tua, ſed conſilia tua erga nos, exemplo non carent, et maiora ſunt, quàm vt manifeſtari poſsint.

Tuum eſt imperium et potentia, et gloria, quia tu feciſti omnia, et propter voluntatem tuam ad huc conſiſtunt.

Sit nomen tuum benedictum, ex hoc nunc et vſq; in ſempiternum.

AMEN.

PSALMVS. XIIII

IN QVO DIVINA laudatur bonitas.

DOMINE dominus noster, quam admirāda est maiestas tua per vniuersam terram? qui dedisti laudem tuam super omnes cœlos.

Quid est homo quod vsque adeo eū magnificas? aut filius hominis quoniam visitas eum?

Magnus es domine, & multum laudandus in monte sanctitatis tuæ.

Tibi hymnus DEVS, tibi uota nostra in omni tempore soluantur.

Confeſsio & magnificentia opus tuum, & iuſtitia tua in æternum permanet.

Multa feciſti tu domine DEVS miranda et magna, et in operibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Iuſtę & verę ſunt viæ tuę, quis non timebit te, et nomen tuũ magnificabit?

Gratias ago tibi domine DEVS ex toto corde meo, et nomen tuum in æternum ſanctificabo.

Fortitudo mea, & laus mea tu domine, qui humiliaſti inimicos meos, qui iudex es ab initio

Dextera tua fortiſsima, dextera

ra tua multas operatur virtutes Tuum brachium cum potentia, & in voluntate tua infirmitatem meam roborasti.

Confitebor nomini tuo magno & terribili, quoniam sanctum est.

Quanquam ceciderim, non sum allisus, nam tu manũ meam sustentasti.

Reuelaui tibi viam meam, & in te speraui, & tandem optata fecisti.

Fregisti capita inimicorum meorum, et verticem eorum qui superbè incedebant, in delicijs suis humiliasti.

Tu dominaris potestati eo-

rum, et dum eleuantur in viis ſuis, tu compeſcis eos, & in brachio fortitudinis tuę illos diſperdis.

In nomine tuo exultabo ſemper, & in tua miſericordia omnis mea gloria.

Diligis iuſtitiam et iudicium, miſericordia tua impleta eſt terra.

Oculus tuus timētes te reſpicit, & eos qui in miſericordia tua confidunt

Querentibus te non deerit omne bonum, et nulla erit inopia iis, qui te timent.

Tu enim dirigis vias eorū, et aurem prębes ad clamorē eorū.

Vt eripias à morte animas eorũ, et in preſſura lenias dolores eorum.

Ades enim confractis corde, et ſpiritu contritos manu tua ſuſtentas.

Redimis animas ſeruorum tuorum, et non deuaſtabuntur omnes qui ſperant in te.

Et propterea canet lingua mea laudem tuam, domine DEVS in eternum confitebor tibi.

Diligam te domine fortitudo mea, domine firmamentum meum es tu, et robur meum, ſaluator meus, et refugium meum.

DEVS meus et propugnator

meus

meus, ſcutum meum, cornu ſalutis meæ, et ſuſceptor meus.

Poſtq̃ cum laude te inuocauerim, ab inimicis meis me ſaluaſti.

Cum tribularer inuocaui te, exaudiſti de templo ſancto tuo vocem meam, et clamor meus introiuit corã te in aures tuas.

Seruaſti me ab inimicis meis, qui inſurrexerunt aduerſũ me, ab hoſtibus iniquis eripuiſti me

Ex cœtu malignantiũ rapuiſti me, et ſuper inimicos meos optata vidit oculus meus.

Et propterea cum fortaſſis tranſeundum eſt mihi per vallem vmbræ mortis, impauidus ince-

incedam, nam tu mecum eris, virga tua et baculus tuus ipsa me consolabuntur.

Tu mihi refugium eris à tribulatione, custodies me ab iis qui me perdere quęrunt.

Oculi mei ad te dñe, quoniã tu educes de laqueo pedes meos.

Ad te O DEVS sũt vota mea, reddam tibi gratiarum actiones et nunc, & in sæcula sæculorũ.

AMEN.

PSALMVS. XV. DE beneficiis dei cum gratiarum actione.

COLLAVDAT te anima mea O DEVS, et omnia

quę intra me ſunt, nomē tuum ſanctum.

Gratias tibi agit anima mea, & nunq̃ tradam obliuioni vniuerſa tua beneficia.

Qui propiciaris omnibus meis delictis, et ſanas omnes in firmitates meas.

Qui redemiſti de morte vitam meā oſtendens in me gratiam et miſericordiam tuam.

Qui ſatias bonis deſiderium meum, et olim reſtitues iuuentutem meam.

Feciſti mecū miſericordiam in omni tempore, et vltionem ſumpſiſti de inimicis meis.

Fuiſti mihi o domine in munimen

nimentum, & in petram ſecuram ſalutis meæ.

In conſilio tuo dux mihi fuiſti, & in miſericordia tua aſſūpſiſti me.

Multiplicaſti in me magnitudinem tuam, & poſt iram tuam conuerſus cōſolatus es me.

Oſtendiſti mihi tribulationes multas et malas, ſed tandem de profundis abyſſis eduxiſti me.

Notas mihi feciſti vias tuas, nō abſcondiſti à me cōſilia tua.

Miſericors et plenus es gratia domine DEVS, tardus ad iram, et propenſus ad bonitatē.

Non iraſceris imperpetuum, neq; in ęternum retines in ira

miſe-

miſerationes tuas.

Non reddis nobis iuxta peccata noſtra, nec punis nos iuxta iniquitates noſtras.

Quantum cœlum excelſius eſt quàm terra, tantum miſericordia tua prævaluit erga nos.

Quantum diſtat oriens ab occidente, tam longe domine ſemoues à nobis transgreſsiones noſtras.

Sicut miſeretur pater ſuis liberis, ita ſuper nos miſertus es tu domine DEVS noſter.

Non oblitus es plaſmatis tui, recordaris quod caro ſumus omnis homo viuens.

Quodq; ętas mortalium tan-

quam

quam fœnum est, ac instar florum agri se habet.

Quos protinus vt austerior vẽtus flabris suis vexauerit, nulli sunt, neq; loci eorũ ultra inueniuntur.

Misericordia autem tua domine perpetua est super timẽtes te, et iustitia tua semper perseuerat.

Dummodo seruemus fœdus tuũ, & mandatorũ tuorum memores simus, vt ea faciamus.

Domine in cœlis thronum tuum firmasti, & imperio tuo vniuersa regis.

Exultabo te O DEVS, et nomẽ tuum in ęternum laudabo,

et in sęculum sęculi.

Omni tempore gratias tibi agam,& nomen tuum illuſtre reddã imperpetuum, et ſiquid vltra eſt.

Magnus es tu domine, & ſupra omnẽ laudẽ, et magnitudinis tuæ nulla eſt perueſtigatio.

Generatio ad generationem opera tua dicent,et virtutes tuas antiquas enunciabunt.

Magnificentiam gloriæ ſanctitatis tuæ, et memoriã multę bonitatis tuę ſemper laudabũt.

Quoniam omnibus bonus es tu, et miſericordia tua ſuper vniuerſa opera tua.

Oculi omnium te expectant,

vt des eis cibũ ſuũ in tempore.
Aperis manũ tuam,et imples omne quod viuit, refectione.
Iuſtus es domine in omnibus viis tuis, et ſanctus in omnibus operibus tuis.
Cuſtodis omnes te diligentes, et non tanget eos tormentum malitiæ.
Laudem tui loquetur os meum, et omne viuens celebret nomen tuum ſanctum imperpetuum et ſemper.
Laudate dominum o vos angeli eius,potentes virtute, facientes iuſſus eius, obedientes voci verbi illius.
Collaudate DEVM vniuerſi exer-

ſi exercitus eius, miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.

Magnificate dominum mecum, et exaltemus nomen eius in idipſum.

Laudate dominum omnes ſancti eius, cuius ſolius nomen ſublime eſt, cuius laus cœlos ac terram ſuperat.

Collaudate dominum vniuerſa opera eius in omni loco imperii eius. Omne quod viuit laudet te domine. AMEN.

FINIS QVINDECIM pſalmorum.

Pſal-

DEVS DEVS MEVS RESPICE in me, quare me derel.

EVS meus DEVS meus, cur deseruisti me, videor non impetraturus, quãuis id magnis agam clamoribus liberationem.

Mi DEVS clamabo per diem, sed non respondes, et per noctem absq; vlla intermissione.

Interim tu ò sanctissime, veluti securus horum quę patior, desidere videris, qui succurristi toties, & materia fuisti carminũ

ipſi Iſraeli, quibus gratias tibi pro beneficiis agebant.

Spem ſuam ponere in te ſolebant patres noſtri, et quoties id faciebant, tu liberabas eos.

Quoties ad te clamauerunt, liberati ſunt, quoties ſeſe tibi crediderũt, pudore nõ ſunt ſuffuſi.

Ego vero vermis eſſe videor magis quam vir, et infimæ plebis fex.

Quotquot videbant me, ſubſannabant me, conuitiabãtur, & moto capite irridentes inſultabant mihi.

Gloriari ſolet hic inquientes charũ ſe eſſe dño, liberet ergo nunc eũ, ſi tãtopere amat eum.

Te procurante prodii ex vtero, et bene ſperare iuſsiſti me quum adhuc ſugerem vbera matris meę.

Opera tua eiectus ſum è vulua, & curæ tuę relictus, quum eſſem adhuc in vtero matris meæ, DEVS eras mihi tu,

Ne procul igitur abſceſſeris à me, quia periculum præſentiſsimum eſt, nec quenquam video, qui auxilio futurus ſit.

Cinxerunt me tauri multi, fortes, & velut ſaginati in paſcuis Baſan circuudederunt me.

Aperuerunt aduerſum me os ſuum, non aliter q̃ leo inhians prædæ, & præ fame rugiens.

Tanq̃ aqua fluidus factus sum, et soluta sunt omnia membra mea, cor meum veluti cęra diffluxit intra præcordia mea.

Exaruit tanq̃ testa omne robur meum, & lingua mea agglutinata est palato meo, & tandẽ in puluere, quemadmodũ mortui solent, sepelies me.

Circundederunt nanq; me canes, conspirauerunt aduersũ me pessimi, quiq; foderunt manus meas & pedes meos.

Tractatus sum ab eis tam inhumaniter, vt numerare potuerim facile omnia ossa mea, ipsi adhuc post omnem cruciatum toruè aspiciebant, & contem-

plaban-

plabantur me.

Partiebantur veſtes meas, & de tunica mea ſortiebantur.

Quare tu quęſo domine, ne lõge abſceſſeris hinc, quin potius (quum ſis fortitudo mea) ferre mihi ſuppetias feſtina.

Eripe à gladio animam meã, et à violentia canis vnicam meam omni humano auxilio deſtitutam.

Salua me ab ore leonis, & à cornibus vnicornium eripe me.

Commemorabo maieſtatem nominis tui fratribus meis, in frequentiſsima populi turba laudes tuas prædicabo.

Quotquot eſtis cultores do-

mini laudate eum, vniuersi posteri Iacob magnifacate eum, & reuerenter colite illum omnes posteri Israelis.

Quia non despexit, neq; vilipendit ob miseriam, pauperē, neq; auertit contemptim faciē suam ab eo, quin potius quum pauper clamaret ad illum, diligenter auscultauit.

Te laudabo carminibus meis publicè in frequentia populi, et quę noui persoluā videntibus illis, qui reuerentur te.

Comedent pauperes et saturabūtur, laudabunt dominum, quicunq; student placere illi, viuent corda vestra, quotquot e-

ſtis tales perpetuò.

Conſiderabunt hęc cum conuertentur ad dominum omnes fines terræ, et ſupplices fient tibi domine vniuerſæ nationes gentium.

Domini enim eſt poteſtas regia, et imperiũ habet etiam in gentes.

Comederunt, et quum guſtaſſent ſpiritualia domini dona, ſupplices facti ſũt potentiſſimi quiq; eorum, qui terram inhabitãt, et in venerationem illius genua flectent, etiam mortui omnes in terra ſepulti: quia propriam vitam non eſt dedignatus impendere pro illis.

Posteri nostri colent eũ, scribentur hęc de domino, vt posteri intelligant.

Vt et illi veniãt, & annunciẽt populo qui ab ipsis nascetur, qđ hęc fecerit tã stupẽda dominus

PSALMVS GRATIARVM ACTIONIS. 100.

IVBILATE DEO omnis terra, Iubilate in honorem domini, quotquot in terra versamini.

Colite dominum cum lætitia, venite in conspectũ ipsius cum exultatione.

Agno-

Agnoſcite dominum eſſe illum deum, qui fecit nos, neq; etiam ipſi fecimus nos, ſed populus eius ſumus, et grex, quē ipſe paſcit aſsiduè.

Intra te per portas illius gratias acturi pro acceptis ab eo innumeris beneficiis, et per atria cantaturi laudes illius, laudate illum et celebrate laudibus nomen illius.

Benignus eſt enim dominus, et infinitæ miſericordiæ, et in ſeruandis promiſsis conſtantiſſimus, non vni generationi tātum ſed omnibus.

FINIS.

PRECATIO PRO REGE.

DOMINE IESV CHRISTE, qui es altisimus, omnipotens, rex regum, dominus dominorum, monarcha monarcharũ, verus filius dei, ad cuius sedens dexterã, de throno prospicis super vniuersos habitatores orbis terrarũ: tibi submissis animis supplicamus, vt serenissimũ regem nostrum HENRICVM octauũ, placato vultu respicias, simulq; illum tui sancti spiritus afflatu adimpleas, virtute cuius eò feratur, quò illũ voluntas tua vocat. Procul ab illo sit ignorantia, sed te largiente, prudentia et scientia semper

per abundent in regio ſuo corde. Sic illum erudi domine IESV, ſuper nos regnantem in terris, vt tuæ diuinę maieſtati, ſemper ſeruiat ſua humana maieſtas in timore & tremore. Benedic illi benedictionibus dulcedinis tuę. Tribue ei longitudinem dierum. Gloriã et magnum decorem impone ſuper eum. Lętifica illum gaudio vultus tui. Adeſto illi, vt de ſuis ac noſtris triumphet hoſtibus: & terrori ſit omnibus inimicis ſui regni.

AMEN.

LONDINI.

IN OFFICINA Thomæ Ber-
theleti
typis excuſum.
Anno. M. D. XLIIII. viceſimo ter
tio Auguſti.
Cum priuilegio ad imprimen
dum ſolum.

kaf-